

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. ifj. Janka Ferenc ügyvéd (képviselő címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. László György jogtanácsos (képviselő címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. május 4. napján meghozott, 61/P.P.29.829/2005/35. számú ítélete ellen, az alperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét pedig részben és akként változtatja meg, hogy a nem vagyoni kártérítés után a kamatfizetés kezdetét 2005. szeptember 7. napjában, az alperes 2003. július 1. napja és 2007. április 30. napja között keletkezett járadéktartozását, összesen 24.701.007 (huszonnégymillió-hétszázegyezer-hét) forintban, s ebből

2.580.645 (kettőmillió-ötszáznyolcvanezer-hatszáznegyvenöt) forint után 2003. április 15-től,

5.917.570 (ötmillió-kilencszáztizenhétezer-ötszázhetven) forint után 2004. július 1-től,

6.772.897 (hatmillió-hétszázhetvenkettőezer-nyolcszázkilencvenhét) forint után 2005. július 1-től,

7.173.803 (hétmillió-százhetvenháromezer-nyolcszázhárom) forint után 2006. július 1-től,

2.256.092 (kettőmillió-kettőszázötvenhatezer-kilencvenkettő) forint után 2007. március 1-től járó kamataiban,

a 2007. május 1-től a jövőben esedékes járadékot havi 849.356 (nyolcszáznegyvenkilencezer-háromszázötvenhat) forintban állapítja meg, az ítélet további fellebbezett rendelkezéseit helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 nap alatt fizessen meg 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget, és az államnak külön felhívásra

térítsen meg 611.536 (hatszáztizenegyezer-ötszázharminchat) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2001. december 11-én Ausztria területén az alperes biztosítottja által üzemben tartott gépkocsi utasaként közlekedési balesetet szenvedett. A balesetben több bordája eltört, koponyája beszakadt. A koponyasérülése következtében agyembólia lépett fel, amely a baloldali testrész bénulását okozta. Még Ausztriában agyműtéten esett át, amelynek során a koponyacsont egy részét eltávolították. 2002. január 16-án szállították haza. A koponya plasztikázására már magyarországi kórházban került sor. 2002. áprilisában újabb agyműtéten esett át. Ezt követően 2002. december 17-ig rehabilitációs kezelésben részesült. A továbbiakban is rendszeres rehabilitációs kezelésre van szüksége.

Botra támaszkodva csak kis távolságokat képes megtenni; utcán közlekedni kerekesszéssel tud. Egyedül él, szülei naponta látogatják és a mindennapi élettevékenységében, közlekedésben, tisztálkodásban, lakásának takarításában ők, főként édesapja vannak a segítségére.

A megromlott egészségi állapota pszichés károkozással is járt. Tudatszűrése, ambíciója alacsonyabbá vált, koncentrálo képessége csökkent, beszédképessége romlott. Figyelemösszpontosításra csak rövid ideig képes, ezért olvasni, tévét nézni, számítógéppel foglalkozni huzamosabb ideig nem képes.

A munkaképességét teljes mértékben elvesztette, ezért rokkantsági nyugdíjat állapítottak meg a részére. A nyugdíja 2003. évben havi 65.808 forint, 2004. évben havi 69.954 forint, 2005. évben havi 78.861 forint, 2006. évben 83.075 forint volt. 2007. január 1-től pedig havi 87.435 forint nyugdíjat folyósítanak a részére.

A felperes a ... Karán gazdasági mérnök oklevelet és mérlegképes könyvelői képesítést szerzett.

A balesetét megelőzően az **Kft.**-nél dolgozott könyvelői munkakörben. A havi átlagkeresete 380.000 forint volt.

Az alperes a felperesnek 535.708 forintos havi átlagkereset alapulvételével havi 285.333 forint járadékot folyósít és megfizetett neki már 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítést is.

A felperes a leszállított keresetében további 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2001. december 1-től járó kamatai, továbbá 23.249.712 forint 2003. július 1. és 2007. április 30. napja között lejárt (2003. évre 2.415.000 forint, 2004. évre 5.593.848 forint, 2005. évre 6.375.900 forint, 2006. évre 6.755.592 forint, 2007. első négy hónapjára 2.109.372 forint) kártérítési járadék és annak kamatai, 2007. május 1-től pedig havonta 812.676 forint kártérítési járadék megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Előadta, hogy 2001. novemberében beiratkozott a Magyar Kereskedelmi Kamara által szervezett felsőfokú könyvszakértői „ágazatra”. Itt a tanulmányait 2003. június 30-ig fejezte volna be. A balesetig egy vizsgát tett le. A szóban lévő posztgraduális képzés befejezését követően a munkáltatója minden bizonnyal a korábnál nagyobb fizetésért könyvvizsgáló menedzser munkakörben foglalkoztatta volna. A kártérítési járadékát ezért 2003. július 1-től erre a bizonyosan bekövetkező jövedelmi változásra figyelemmel kell megállapítani.

Az alperes a keresetet az általa folyamatosan fizetett járadékot meghaladó részében elutasítani kérte.

Arra hivatkozott, hogy kármegosztás indokolt. A baleset következményeit ugyanis súlyosbította, hogy a felperes a biztonsági övet nem kapcsolta be. A kárainak 20%-át ezért a felperes maga köteles viselni. A felperes önhibájára is figyelemmel a nem vagyoni kártérítés címén fizetett 8.000.000 forint elegendő a felperes nem vagyoni sérelmeinek ellentételezésére. A felperes baleset előtti munkakörében elért és a vele azonos munkakörben foglalkoztatottak időközben bekövetkezett jövedelememelkedésének megfelelően módosított keresetét meghaladó jövedelem alapulvételével számított járadékot fizetett, és fizet, ezért a felperes ennél magasabb járulék fizetésére irányuló keresete is alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az alperest a járadékkövetelés tekintetében a keresetnek megfelelően marasztalta, 7.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2001. december 11-től járó kamatait meghaladó részében a nem vagyoni kártérítésre irányuló keresetet elutasította.

A döntését a következőkkel indokolta:

A felperes egészségkárosodásának fokát a felperes életkorát, sérüléseinek gyógytartamát, a balesetkori értékviszonyokat és a felperes közrehatását is mérlegelve 15.000.000 forint nem vagyoni kártérítés alkalmas a felperes nem vagyoni természetű hátrányainak kiegyenlítésére, amiből peren kívül az alperes csak 8.000.000 forintot fizetett meg, a különbözet megfizetésére is kötelezni kellett.

A Ptk. 357. § (1) és (4) bekezdése szerint a balesetet szenvedett személy keresetvesztését általában a balesetet megelőző egy évben elért rendszeres kereset havi átlaga alapján kell meghatározni. Ha az említett idő alatt a keresetben tartós jellegű változás állott be, csak a változás utáni kereset átlagát lehet figyelembe venni.

A keresetvesztés megállapításánál figyelembe kell venni azt a jövőbeli változást is, amelynek meghatározott időszakban való bekövetkeztével már előre teljes bizonyossággal lehet számolni.

Ha a felperest a tanulmányainak befejezését követően a munkáltatója könyvvizsgáló menedzser munkakörben foglalkoztatta volna, ezért a felperes keresetvesztését, illetve az ennek pótlására szolgáló kártérítési járadékot a felperes volt munkáltatójának ebben a munkakörben foglalkoztatott dolgozói munkabérének alapulvételével kell meghatározni. Ez az összeg 2003. július 1. és december 31. napja között havi 950.000 forint, 2004. évben 1.050.000 forint, 2005. évben 1.150.000 forint, 2006. és 2007. évben 1.207.000 forint volt.

A munkavállalói járulékok levonása után fennmaradó összeg 80%-ának, valamint a felperes rokkantnyugdíjának és az alperes által önként fizetett kártérítési járadéknak a különbözete 2003. július 1. és 2007. április 30. napja közötti időben összesen 23.249.712 forintot tesz ki. 2007. május 1. napjától a jövőben folyamatosan fizetendő járadék pedig 812.676 forint.

Az alperes a fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a nem vagyoni kártérítés után a keresetlevél benyújtását megelőző időre a kamatfizetési kötelezettségének mellőzését, valamint a járadéknak az általa önként teljesített összegre való leszállítását kérte.

Azzal érvelt, hogy a perindítás előtt kifizetett 8.000.000 forint és az első fokú ítélet szerint még teljesítendő 7.000.000 forint nem vagyoni kártérítés az ítélelhozatali értékvizonyoknak megfelelő kártérítés, ezért a kamatfizetési kötelezettség nem terhelheti a baleset napjától. Azzal pedig előre teljes bizonyossággal nem lehetett számolni, hogy a felperest a továbbképzését követően a legmagasabb jövedelmi kategóriába tartozó keresettel járó munkakörbe került volna. A Munkaügyi Minisztérium által közölt adatok szerint a könyvvizsgálói, könyvszakértői munkakörben foglalkoztatott munkavállaló bruttó átlagkeresete 2003. évben 328.752 forint, 2004. évben 335.041 forint, 2005. évben 396.311 forint volt. Ő ennél lényegesen magasabb bért, 535.708 forint alapulvételével fizet a felperesnek havi 285.333 forint járadékot.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg.

Az alperes a megállapított nem vagyoni kártérítés összegét nem támadta a fellebbezésében, csupán arra hivatkozott, hogy az a keresetindításkori és nem a balesetkori értékvizonyoknak megfelelő mértékű.

Az elsőfokú bíróság által megítélhez hasonló mértékű nem vagyoni kártérítés az ítélezési gyakorlatban olyan sérültek javára volt a perbeli baleset bekövetkezése idején fennálló értékvizonyoknak megfelelően indokolt megállapítani, akik teljesen járóképtelenek, minden élettevékenységükben teljes mértékben mások segítségére szorultak, s akiket a károkozásban önhiba nem terhelt. Helytállóan hivatkozott ezért az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt nem vagyoni kártérítés a keresetlevél benyújtásakor értékvizonyoknak megfelelő mértékű. Minderre figyelemmel az ítéltábla a kamatfizetés kezdőidőpontja tekintetében a fellebbezést megalapozottnak tartotta és a kamatfizetés kezdetét a fellebbezési kérelemnek megfelelően állapította meg.

Alaptalanul sérelmezte viszont az alperes, hogy az elsőfokú bíróság a felperes jövedelmi viszonyaiban teljes bizonyossággal bekövetkező változásként értékelte: a felperes a posztgraduális tanulmányainak befejezését követően megszerzett képzettségének megfelelő magasabb keresettel járó munkakörbe került volna. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat e vonatkozásban okszerűen értékelte, az ítéltábla ettől eltérő mérlegelésre nem látott okot. Az elsőfokú bíróság számításai

azonban helyesbítésre szorultak. Az ítélet tábla kijavítva a számítási hibát a 2003. július 1. napja és az első fokú ítélet meghozatalának hónapja között lejárt felperesi járadékkövetelés összegét és az első fokú ítélet meghozatalát követő hónaptól, 2007. májusától a jövőben esedékes járadék összegét a következő számítással határozta meg:

A felperes munkáltatójának 33. sorszám alatt csatolt kimutatása szerint a könyvvizsgáló menedzser munkakörben foglalkoztatott munkavállaló 2003. július 1. és 2003. december 31. napja közötti időben a munkavállalói járulékokkal csökkentett összkeresete 5.760.652 forint volt. Ez az összeg 2004. évben 12.516.405 forintot, 2005. évben 13.692.449 forintot, 2006. évben 14.244.149 forintot, 2007. évben 13.789.560 forintot tesz ki.

A felperes a munkavállalói járulékokkal csökkentett keresetének és a nyugdíjának a különbözete illetve volna meg kártérítési járadék címén, ha a balesetben önhiba nem terhelte volna. A felróható közrehatása miatt azonban ennek az összegnek csak a 80%-ára tarthat igényt.

2003. július 1. és 2003. december 31. napja közötti időben a munkavállalói járulékokkal csökkentett kereset 5.760.652 forint, és nyugdíj (394.848 forint, 6×65.808 forint) különbözete 5.365.804 forint. Ennek 80%-a 4.292.643 forint.

2004. évben a munkavállalói járulékokkal csökkentett kereset (12.516.405 forint) és a nyugdíj (839.448 forint, 12×69.954 forint) különbözete 11.676.957 forint. Ennek 80%-a 9.341.566 forint.

2005. évben a munkavállalói járulékokkal csökkentett éves kereset (13.692.449 forint) és a nyugdíj (946.332 forint, 12×78.861 forint) különbözete 12.746.117 forint, aminek 80%-a 10.196.893 forint.

2006. évben a munkavállalói járulékokkal csökkentett éves kereset (14.244.149 forint) és a nyugdíj (996.900 forint, 12×83.075 forint) különbözete 13.247.249 forint, melynek 80%-a 10.597.799 forint.

2007. évben a munkavállalói járulékokkal csökkentett kereset (13.789.560 forint) és a nyugdíj (1.049.220 forint, 12×87.435 forint) különbözete 12.740.340 forint, melynek 80%-a 10.192.272 forint.

Az alperes a szóban forgó időszakban havi 285.333 forint járadékot fizetett. 2003. évben fél év alatt így 2.580.645 forint (4.292.643 forint - 1.711.998 forint), 2004. évben 5.917.570 forint (9.341.566 forint - 3.423.996 forint), 2005. évben 6.772.897 forint (10.196.893 forint - 3.423.996 forint), 2006. évben 7.173.803 forint (10.597.799 forint - 3.423.996 forint), 2007. évben 10.192.272 forint alapulvételével számított járadék havi összege 849.356 forint. Az első fokú ítélet meghozatalának hónapjával, 2007. áprilisával bezárólag 2007. évben, levonva az alperes részteljesítéseit ($849.356 \text{ forint} \times 4 = 3.397.424 \text{ forint}$ és $285.333 \text{ forint} \times 4 = 1.141.332 \text{ forint}$, $3.397.424 \text{ forint} - 1.141.332 \text{ forint} = 2.256.092 \text{ forint}$) 2.256.092 forint hátraléka keletkezett.

Az alperesnek tehát 2003. július 1. napja és 2007. április 30. napja között 24.701.007 forint járadéktartozása merült fel. Ezután kamatot az alperes az egyes időszakok középső időpontjától kezdve köteles fizetni.

A felperest a járadék után személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség terheli.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint, a további fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése csupán kis részben vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési részperkötségét és a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket is megfizetni.

Budapest, 2007. november 30.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró